

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 548 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 11 kwietnia 2022 roku sygn. akt II K 1021 / 20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1. podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego zarzuty mogącej mieć wpływ na treść wyroku obraży przepisów prawa procesowego, tj. art. 4 kpk i art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	2. podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego zarzuty mogących mieć wpływ na treść wyroku błędnych ustaleń faktycznych;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	3. podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonego zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów		

	mechanicznych w strefie ruchu drogowego;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Ad. zarzutów z punktów 1. i 2 Podniesione w apelacji obrońcy zarzuty błędnych ustaleń faktycznych oparte były o próbę wykazania, że są one następstwem wadliwej, nie odpowiadającej kryteriom, o jakich mowa w art. 7 kpk oceny dowodów, połączonej z nierespektowaniem reguł ujętych w art. 4 kpk i 410 kpk, w szczególności w kontekście oceny wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków K. S. (1), B. S. oraz P. L., a nadto dokumentacji fotograficznej wnętrza pojazdu w zakresie odnoszącym się			

do śladów ujawnionych na przednim fotelu pasażera. Zdaniem skarżącego, wymowa tych dowodów wykluczała możliwość czynienia ustaleń pozwalających na przypisanie K. S. (2) zarzuconego mu czynu. Powodów do uwzględnienia tych zarzutów sąd odwoławczy jednak nie podzielił. Wbrew wybrzmiewającym z apelacji sugestiom, wyjaśnienia K. S. (2) oraz zeznania w/w świadków, zestawione z wymową pozostałego materiału dowodowego, a w szczególności skonfrontowane z wiedzą specjalistyczną biegłych z zakresu biologii i genetyki sądowej, rekonstrukcji wypadków drogowych oraz chirurgii, nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.

Przechodząc do
szczegółów –
wymowa opinii
interdyscyplinarnej
biegłych P. R.
C. oraz K. K.
dawała pewność,
że uszkodzenie
przedniej szyby
samochodu C.
(...), polegające
na jej popękaniu
w górnej lewej
części z jej
wypchnięciem
na zewnątrz
poza
uramowanie,
mogło powstać
wyłącznie w
wyniku
uderzenia głową
osoby
znajdującej się w
chwili wypadku
na fotelu
kierowcy oraz,
że ujawnione w
obszarze tego
uszkodzenia
ślady
biologiczne
pochodzić mogły
wyłącznie od tej
osoby, a nadto,
że obrażenia
głowy, jakich w
wyniku
zdarzenia doznał
K. S. (2),
korelują ze
śladami
ujawnionymi w
samochodzie.
Opinia ta
wykluczała
natomiast, by
uszkodzenie
szyby głową
oskarżonego

mogło powstać podczas ewentualnej próby wyciągnięcia go z wnętrza samochodu. Wbrew sugestiom skarżącego, biegły K. K. wykluczył także, uwzględniając zarówno kierunek sił działających na osoby mogące znajdować się w samochodzie, jak i to, że w czasie ruchu w fazie poślizgu z zarzucaniem samochód ten przed uderzeniem w drzewo poruszał się po łuku, by uszkodzenie szyby mogło zostać wywołane uderzeniem głowy osoby zajmującej fotel pasażera z przodu. Jednocześnie z opinii genetycznej wynikało, że ślady biologiczne znajdujące się na obszarze wyżej opisanego uszkodzenia na szybie pochodzą od oskarżonego. Zestawienie tych wniosków

dawało sądowi I instancji pełne prawo do czynienia ustaleń, że kierującym C. w czasie bezpośrednio poprzedzającym uderzenie w przydrożne drzewo mógł być wyłącznie oskarżony. Podczas czynieniu takich, a nie innych ustaleń, sąd I instancji słusznie przedłożył wyprawę obiektywnych dowodów rzeczowych, ocenianych przez pryzmat wiedzy specjalistycznej biegłych, ponad dowody osobowe, które z uwagi na więzy rodzinne (zeznania żony i teścia oskarżonego), koleżeńskie (zeznania P. L.), czy chęć odsunięcia od siebie odpowiedzialności karnej (wyjaśnienia oskarżonego), mogły być oparte na podawaniu nieprawdy. W świetle

przedstawionej
wyżej,
jednoznacznej
wymowy opinii
biegłych, relacje
wymienionych w
zdaniu
poprzednim
osób w zakresie
odnoszącym się
do wskazania
osoby kierującej
pojazdem
słusznie zostały
więc przez sąd I
instancji
ocenione jako
niewiarygodne.
Ów brak
wiarygodności
zasadnie też
podważa
opisywany przez
nich sposób, w
jaki oskarżony
miałby opuścić
pojazd po jego
uderzeniu w
drzewo, dając
jednocześnie
podstawy do
przyjęcia, że
do zakrwawienia
fotela pasażera
doszło dopiero
wtedy, gdy
oskarżony starał
się ów pojazd
opuścić. W
konkluzji uznać
należało, iż
wskazana przez
Sąd I instancji
ocena dowodów
nie jawi się ani
jako dowolna,
ani nielogiczna,
nie pozostaje też
w sprzeczności z
doświadczeniem

życiowym oraz wskazaniami wiedzy z zakresu genetyki, medycyny oraz praw fizyki. Poprzedzona została ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy i stanowiła wynik rozważenia wszystkich jej okoliczności. Została też należycie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – argumentowana w uzasadnieniu, które spełnia wymogi, do jakich odwołuje się art. 424 kpk oraz które zredagowane zostało w sposób pozwalający zrozumienie toku rozumowania sądu I instancji oraz wypowiedzenie się co do jego poprawności.

Ad. zarzutu z punktu 2.

Skarżący do okoliczności, które winny rzutować na sposób

uksztaltowania
kwestionowanego
środka karnego,
podszedł w
sposób
selektywny,
koncentrując się
na wykazywaniu
wyłącznie tych
okoliczności,
jakie mogły
działać na
korzyść
oskarżonego, nie
zauważając już
jednak istnienia
i charakteru
tych o wymowie
przeciwnej. W
szczególności
odnieść należy
to do bardzo
wysokiego
stężenia
alkoholu w
organizmie
oskarżonego,
niemal
czterokrotnie
przekraczającego
próg, powyżej
którego
ustawodawca
jazdę pod
wpływem
alkoholu
nakazuje
traktować w
kategoriach
przestępstwa.
Podkreślić też
należy, iż
poruszając się
w stanie takiego
upojenia
oskarżony nie
potrafił nawet
utrzymać się w
obszarze jezdni,
by w

konsekwencji w prostej, nieskomplikowanej sytuacji drogowej, niewymuszonej zachowaniem innych uczestników ruchu, utracić panowanie nad pojazdem, wyjechać poza obręb jezdni i uderzyć w przydrożne drzewo.

Okoliczności te dawały sądowi I instancji prawo, by uznać oskarżonego za osobę za stwarzającą na tyle duże zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, by wyeliminować go z niego na wskazany w wyroku czas i w odniesieniu do przywołanej tam kategorii pojazdów.

Przypomnieć należy, iż jedną z najistotniejszych funkcji przedmiotowego zakazu jest właśnie, by kierowców stwarzających tak daleko idące niebezpieczeństwo z ruchu tego

czasów eliminować.		
Wniosek		
Wniosek obrońcy oskarżonego o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzuconego czynu lub złagodzenie orzeczonego wobec niego zakazu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Omówiono powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ZSTRZYGNIĘCIE

5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 W całości	
Zwiędle o powodach utrzymania w mocy	
omówiono powyżej	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiędle o powodach zmiany	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu	

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylecia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylecia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Wobec nieuwzględnienia apelacji, stosownie do treści art. 636 § 2 kpk oskarżonego obciążono kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		